

Čís. 186.

Zákon ze dne 10. dubna 1919,
jímž se vláda zmocňuje uzavřítí úvěr do
179,000.000 dolarů.

Z usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Vláda se zmocňuje, opatřiti na nákup potravin úvěr do 54,000.000 dolarů.

§ 2.

Vláda se zmocňuje na úpravu měny uzavřítí zápujčku do 100,000.000 dolarů.

§ 3.

Vláda se zmocňuje za úvěr, který by byl poskytnut v cizině sdružení bank pro nákup surovin v cizině, vzítí na se záruku do 25,000.000 dolarů.

§ 4.

Provedení tohoto zákona ukládá se celé vládě.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy,
a jako ministr vnitra.

Dr. Rašín v. r.	Dr. Soukup v. r.
Dr. Stránský v. r.	Prášek v. r.
Dr. Hruban v. r.	Staněk v. r.
Dr. Winter v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Zahradník v. r.	Habrman v. r.

Dr. Vrbenský v. r.,

jako ministr pro zásobování lidu a v zast. ministra zdravotnictví **Dra V. Šrobára.**

Klofáč v. r.

Čís. 187.

Zákon ze dne 10. dubna 1919,
jímž se upravuje oběh a správa platidel v Československém státě a doplňuje zmocnění ministerstva financí dané zákonem ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Právo vydávati v oblasti Československého státu platidla a raziti mince přísluší až na další zákonné ustanovení výhradně státu.

§ 2.

Bankovky označené ve smyslu zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., jsou, pokud

nebudou vyměněny za jiná platidla, zákonným platidlem, a jest stát i kdokoliv jiný povinen přijímati je při placení v jmenovité jejich hodnotě.

§ 3.

Neoznačené bankovky Rakousko-uherské banky — pokud ministr financí ohledně některých druhů přechodně jinak neustanoví — přestávají býti zákonným platidlem.

§ 4.

V právním poměru Rakousko-uherské banky, k bankovkám jí vydaným nenastává touto úpravou žádná změna. Státní správa Československého státu vyhrazuje si však ohledně bankovek označených ve smyslu zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., výhradní právo, uplatňovati vůči Rakousko-uherské bance nároky z nich plynoucí.

§ 5.

Měnová jednotka pro oblast Československého státu označuje se jako koruna československá, ve zkratce K č.

§ 6.

Závazky znející na koruny rakousko-uherské měny, které jsou splatny v oblasti Československého státu, platí se v korunách československých, při čemž se počítá jedna koruna československá za jednu korunu rakousko-uherskou. Ministr financí je zmocněn stanoviti, pokud mezinárodní styk zvláštními státními smlouvami nebude upraven, z tohoto pravidla úchyly.

V platnosti nařízení vlády republiky Československé ze dne 1. dubna 1919, č. 167 Sb. z. a n., nenastává změna.

§ 7.

Zlaté, stříbrné, niklové, bronzové a železné mince korunové měny rakousko-uherské a stříbrné zlatníky rakouské měny zůstávají až na další v oběhu. Ministr financí může stanoviti v tomto ohledu úchyly.

§ 8.

Ministr financí se zmocňuje, aby spravoval státní dluh, vzniklý stažením bankovek ve smyslu § 1 zákona ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., rovněž státní dluh uzavřený na základě zákona ze dne 25. února 1919, č. 88 Sb. z. a n., aby pečoval o oběh a opatření platidel ve státě Československém a za tím účelem zařídil, čeho zapotřebí, v poměru k Rakousko-uherské bance buď cestou smluvní nebo nařizovací a aby vůbec až do jinaké zákonné úpravy obstarával funkce státní cedulové banky, zřídil k tomuto účelu bankovní úřad a pro tuto činnost pomocné orgány přibral neb ustanovil na smlouvu nebo na základě občanské pracovní povinnosti, zejména aby také pro usnadnění správy bankovního úřadu zřídil bankovní výbor a vymezil jeho působnost v rámci svých oprávnění.